

friste disse Folk til at gaa ind paa en Bane, som kan føre til, at de sætte Penge til ved Noget, som efter Manges Formening ikke kan være Landet til nogen Gavn. Jeg skal derfor paa det Barmeste anbefale Mindretallets Forslag.

B. Solm: Jeg kan i meget slutte mig til, hvad der blev udtalt at det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds (Kjær). Den ærede sidste Taler kom med en hel Del Argumenter, som jeg egentlig ikke tror vilde holde saa fuldkommen Stik, naar man kom til at betragte dem noget nøiere. Han kom blandt Andet til at sige, at hvis vi vedtog det Forslag, som Flertallet har stillt, vilde det medføre et Tab for Statskassen af 200,000 Rd. (Eh. Nielsen: Nei, 120,000 Rd.) Naa, altsaa et Tab af 120,000 Rd., men Bevistet herfor mangler. Det ærede Medlem henviste til, at man hellere maatte give Tilskud til smaa Stutterier; men det Uheldige er netop, at smaa Stutterier slet ikke trives, medmindre private Mænd ville risikere de Udgifter, som ere forbundne dermed, og der er desværre for saa Mænd i Landet, som ere rige nok dertil. Smaa Stutterier kunne til en vis Grad trives; men denne visse Grad fører med sig, at den Bedkommende, hvis han ikke er i Besiddelse af en ualmindelig Rigdom, er nødsaget til nogenledes at rette sit Stutteri efter, hvorledes de forskjellige Heste for Tiden ere i Pris; det er netop det Uheldige ved de smaa Stutterier. Det samme ærede Medlem mente ogsaa, at Godseierne, hvis de endelig vilde have Stutteriet, kunde kjøbe det. Ja, ganske vist; men vi kunne da være temmelig sikre paa, at der slet ikke vil blive produceret den Slags Heste paa Stamstutteriet, som nu produceres der. Vi se, at en stor Del af Godseierne for Tiden holde mest af Fuldblodsheste; men det er utrykkelig slaaet fast i Loven, at det ikke maa være Fuldblodsheste, som skulle produceres paa Stutteriet; det skal være Heste af den

Frederiksborgske Race eller en Race, der staar den saa nær som mulig. At der staar: „en Race, der staar den saa nær som mulig“, er absolut nødvendigt, da vi i Virkeligheden ingen Frederiksborgsk Race have, og dette er ligeledes Gunden til, at vi kun faa de lave Priser. Hvad er det nemlig for en Hestebestand, der for Tiden er paa Frederiksborg? Det er for det Meste gamle Hopper, som man har faaet rundt omkring fra for at faa det gamle Frederiksborgske Blad opriffet, og dernæst er der nogle Plage, som i de senere Aar ere lagte til paa disse Hopper. Desom det var Hopper i deres bedste Alder af 6, 7 Aar, er det ganske vist, at det var en meget lav Pris, her er opstillet; men selv om man gik ud fra, at det var af den Slags Hopper, vilde det ikke sige Noget. Sagen er nemlig den — deri er jeg ligeledes enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds — at vi rent ud sagt egentlig ikke tro, at Stutteriet vil medføre nogen væsentlig Fordel for Hestevælden her i Landet; men naar Staten kan slippe med et saa lille Tab som det, hvorm her er Tale, tør vi ikke stille vor Kundskab saa høit, at vi ville være med til at negte den lille Sum, som da aarlig vil medgaa. Det er ingen Sag, at faa en stor Sum ud, naar man tager en Mængde Aar; men aarlig er det kun 2,000 Rd., og 2,000 Rd. aarlig er 2,000 Rd. aarlig. Desuden er der det ved Sagen, at vi ikke blive af med Stutteriet ved at forkaste Lovforslaget. Det er af forskellige Medlemmer blevet sagt privat til mig, at man da var nødt til at nedlægge Stutteriet uanset Bestemmelserne i Loven af 23de Januar 1862, hvori det siges, at Stamstutteriet forbliver paa Frederiksborg, og hvis § 13 giver Bestemmelser om Stutmesterens Løn; men vi have hørt en forhenværende Indenrigsminister sige her i Salen, at han selv om man negtede den Sum, han begjærte, lod Stutteriet gaa paa Stumperne, og vi blive altsaa i Virkeligheden ikke af med Stutteriet. — Den